

EDUSKUNNAN VASTAUS 171/2005 vp

Hallituksen esitys väylämaksulaiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä väylämaksulaiksi (HE 150/2005 vp).

Valiokuntakäsittely

Liikenne- ja viestintävaliokunta on antanut asiasta mietinnön (LiVM 24/2005 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Väylämaksulaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Suomen vesialueella kauppamerenkulkua harjoittavasta aluksesta suoritetaan valtiolle väylämaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tätä lakia ei sovelleta alukseen:

- 1) jota käytetään yksinomaan sisävesiliikenteessä;
- 2) joka matkalla ulkomaisesta satamasta toiseen kulkee Suomen aluevesien kautta poikkeamatta Suomessa satamaan;
- 3) joka saapuu Suomeen ja lähtee Suomesta Saimaan kanavan kautta poikkeamatta Suomen rannikon satamaan;

- 4) jonka nettovetoisuus on alle 300 ja joka on 2 §:n 3 kohdassa määriteltä risteilyalus tai 2 §:n 4 kohdassa määriteltä lastialus; tai

- 5) jonka nettovetoisuus on alle 600 ja joka on 2 §:n 1 kohdassa määriteltä matkustaja-alus.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *matkustaja-aluksella* alusta, joka voi kuljettaa vähintään 120 matkustajaa, mutta joka ei ole risteilyalus eikä suurnopeusalus;
- 2) *suurnopeusaluksella* ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 11/1981) liitteen X luvussa tarkoitettua suurnopeusalusta;
- 3) *risteilyaluksella* alusta, joka voi kuljettaa yli 12 matkustajaa, joka harjoittaa risteilyliik-

nettä ja joka ei Suomessa käydessään ota tai jätä lastia lukuun ottamatta aluksen omia tarpeita varten tarvittavaa polttoainetta tai muonaa; ris-teilyliikenteellä tarkoitetaan merimatkoja, jois-sa alus, joka ei ole säännöllisessä linjaliikentees-sä, käy samalla matkalla Suomessa olevan sata-man lisäksi vähintään kahdessa ulkomaisessa sa-tamassa;

4) *lastialuksella* muita kuin 1—3 kohdassa määriteltäviä aluksia;

5) *nettovetoisuudella* aluksen mittakirjassa il-moitettua nettovetoisuutta, joka on määritetty käyttäen vuoden 1969 kansainvälisen aluksen-mittausyleissopimuksen (SopS 31/1982) liittees-sä I olevaa kaavaa;

6) *kauppamerenkululla* aluksella ansiotarkoi-tuksessa suoritettua toimintaa, kuten lastin ja matkustajien kuljettamista, hinausta, jäänmurta-mista, pyyntiä tai pelastus- ja avustustoimintaa;

7) *laivanisännällä* aluksen omistajaa, vuok-raajaa tai sitä, joka käyttää tosiasiallista määrää-misvaltaa aluksen liikennöintiin liittyvissä kysy-myksissä;

8) *jääluokalla* alusten jääluokista ja jäänmur-taja-avustuksesta annetussa laissa (/20) mää-riteltäviä jääluokkia I A Super, I A, I B, I C, II ja III;

9) *kantavuudella* ihmishengen turvallisuudes-ta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 11/1981) II-2 luvun 3 säännössä määriteltäviä kantavuutta.

3 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Tullilaitos vastaa väylämaksatuksen toimitta-misesta ja valvonnasta. Tullihallitus määrää tul-lilaitoksen sisäisestä toimivallan ja tehtävien jaosta.

Merenkulkulaitoksen on salassapitosäännös-ten estämättä annettava tulliviranomaiselle tä-män lain soveltamisessa tarvittavia tietoja, selvi-

tyksiä, lausuntoja sekä muuta aineistoa. Meren-kulkulaitoksen on tarvittaessa annettava tullivi-ranomaisille myös muuta virka-apua.

4 §

Maksuvelvollinen

Laivanisäntä ja tulliviranomaisen hyväksymä Suomessa asuva laivanisännän edustaja ovat yh-teisvastuullisesti velvollisia maksamaan väylä-maksun. Ulkomaille sijoittuneella laivanisännäl-lä tulee olla tulliviranomaisen hyväksymä Suo-messa asuva edustaja.

2 luku

Väylämaksun perusteet

5 §

Väylämaksu

Väylämaksu suoritetaan, kun alus saapuu ul-komailta Suomeen tai suomalaisesta satamasta suomalaiseen satamaan.

Jos alus saman matkan aikana purkaa ulko-mailta tuomansa lastin tai jättää ulkomailta tuo-mansa matkustajat useampaan kuin yhteen suo-malaiseen satamaan taikka ottaa ulkomaille vie-tävää lastia tai matkustajia useammasta kuin yh-destä suomalaisesta satamasta, suoritetaan väy-lämaksu vain kerran.

Jos alus saman matkan aikana poikkeaa Suo-messa tapahtuvien lastausten välillä täydentä-mään lastia lastaus- tai ahtausteknisistä syistä ulkomaan satamassa, suoritetaan väylämaksu vain kerran.

Väylämaksua ei suoriteta aluksesta, joka pa-kottavista syistä ainoastaan saadakseen mää-räyksiä jatkettavaa matkaa varten, aluksen kun-toonpanoa tai sen tarpeellisuuden tutkimista var-ten taikka polttoaineen ottamista varten poik-keaa Suomen satamaan jättämättä tai ottamatta lastia tai matkustajia.

6 §

Väylämaksun yksikköhinta

Väylämaksun yksikköhinta lastialuksesta ja matkustaja-aluksesta määräytyy aluksen jääluokan mukaan seuraavasti:

Jääluokka	Lastialus Yksikkö- hinta (euroa)	Matkustaja-alus Yksikköhinta (euroa)
I A Super	1,340	0,902
I A	2,500	1,776
I B, I C	4,885	2,959
II, III	7,100	5,048

Risteilyaluksen yksikköhinta on 1,060 euroa, suurnopeusaluksen yksikköhinta on 6,404 euroa ja sellaisen aluksen, jolla ei ole omaa kuljetusko-neistoa, yksikköhinta on 3,559 euroa.

7 §

Väylämaksun määrä

Lastialuksesta ja matkustaja-aluksesta suori-tettava väylämaksu saadaan kertomalla aluksen nettovetoisuus ja 6 §:n 1 momentissa säädetty väylämaksun yksikköhinta keskenään. Jos lasti-aluksen nettovetoisuus on suurempi kuin 25 000, ylittävä osuus nettovetoisuudesta kerrotaan kui-tenkin luvulla, joka on puolet 6 §:n 1 momentis-sa säädetystä yksikkö hinnasta.

Risteilyalukselta ja suurnopeusaluksesta suori-tettava väylämaksu saadaan kertomalla aluk-sen nettovetoisuus ja 6 §:n 2 momentissa säädet-ty yksikköhinta keskenään.

8 §

Väylämaksun enimmäismäärä aluskäynniltä

Väylämaksu on enintään 109 000 euroa. Mat-kustaja-aluksen väylämaksu on kuitenkin enin-tään 34 000 euroa ja risteilyaluksen väylämaksu on enintään 45 000 euroa.

9 §

Aluksen nettovetoisuuden vahvistaminen

Jos alukselta puuttuu mittakirja, mittakirjassa ilmoitettu vetoisuus ei vastaa aluksen todellista vetoisuutta tai alus ei ole oikeutettu voimassa olevien aluksenmittaussäntöjen mukaan käyttä-mään mittakirjassa ilmoitettua nettovetoisuutta, Merenkululaitos vahvistaa väylämaksun laske-misessa käytettävän aluksen nettovetoisuuden voimassa olevien aluksenmittaussäntöjen mu-kaisesti.

3 luku

Maksuvapautus ja alennettu väylämaksu

10 §

Väylämaksujen vuotuinen enimmäismäärä ja lisämaksu

Kun matkustaja-aluksesta tai suurnopeus-aluksesta on suoritettu 30 väylämaksua ja lasti-aluksesta 10 väylämaksua, alus on vapautettu sa-man kalenterivuoden aikana enemmistä väylä-maksuista.

Jos väylämaksun suuruuteen vaikuttavat sei-kat muuttuvat kalenterivuoden aikana siten, että 7 §:n mukainen väylämaksu nousee, aluksesta on suoritettava lisää väylämaksua. Väylämak-sua on tällöin suoritettava kalenterivuodelta määrä, joka vastaa matkustaja-aluksesta ja suur-nopeusaluksesta kalenterivuodelta määräytyvää 30:tä suurinta ja lastialuksesta 10:tä suurinta väylämaksua.

11 §

Alennettu väylämaksu lastauskapasiteetin käyttöasteen perusteella

Lastialuksen väylämaksu suoritetaan 75 pro-sentilla alennettuna, jos aluksen lastauskapasi-teen käyttöaste on enintään 15 prosenttia, ja 50 prosentilla alennettuna, jos lastauskapasiteetin käyttöaste on yli 15 prosenttia mutta enintään 30 prosenttia.

Lastauskapasiteetin käyttöaste lasketaan vertaamalla Suomeen tuodun ja Suomesta viedyn lastin yhteenlaskettua määrää metrisinä tonneina osoittavaa lukua lukuun, joka on 90 prosenttia aluksen kantavuudesta.

12 §

Alennettu väylämaksu muilla perusteilla

Lastialuksen väylämaksu suoritetaan 50 prosentilla alennettuna, jos alus tuo Saimaan kanavalle suuntautuvan matkan yhteydessä samalla lastia ulkomailta Suomen rannikon satamaan tai jos alus vie Saimaan kanavalle suuntautuvan matkan yhteydessä samalla lastia ulkomaille Suomen rannikon satamasta.

Lastialuksen väylämaksu suoritetaan 75 prosentilla alennettuna, jos alus tuo ulkomailta lastia, joka sen suureen kokoon liittyvästä pakottavasta syystä johtuen joudutaan kuljettamaan muilla aluksilla tulosatamasta edelleen toiseen suomalaiseen satamaan.

Suomalaisesta satamasta viennin kauttakul-
kutavaraa hakevan lastialuksen väylämaksu suoritetaan 50 prosentilla alennettuna, jos aluksen koko lasti on kauttakulkulastia.

4 luku

Väylämaksun ilmoitusvelvollisuus, määrääminen ja kantaminen

13 §

Väylämaksuilmoitus

Maksuvelvollisen on annettava tulliviranomaiselle ilmoitus maksun määräämistä varten. Väylämaksuilmoituksen tulee sisältää tarvittavat tiedot maksun määräämistä varten.

Kun alus saapuu ulkomailta Suomeen, väylämaksuilmoitus annetaan siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen tuloksetyys tapahtuu.

Kun alus on kotimaanliikenteessä, väylämaksuilmoitus annetaan siihen tullitoimipaikkaan, jonka toimialueella olevaan satamaan alus saapuu.

Väylämaksuilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa. Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä väylämaksuilmoituksen sisällöstä ja muodosta sekä ilmoitusmenettelystä.

14 §

Väylämaksun maksaminen

Väylämaksun maksamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä tullin maksamisesta tullilaissa (1466/1994) säädetään.

15 §

Väylämaksun maksaminen etukäteen

Edellä 10 §:n 1 momentissa tarkoitetut väylämaksut voidaan maksaa etukäteen yhdellä kertaa.

16 §

Arviomaksatus

Jos maksuvelvollinen ei ole antanut 13 §:ssä tarkoitettua maksuilmoitusta tai ilmoitus on puutteellinen, tulliviranomaisen on kehotettava maksuvelvollista määräajassa arviomaksatukseen uhalla antamaan väylämaksuilmoitus tai täydentämään puutteellista ilmoitusta.

Jos maksuilmoitusta ei kehotuksesta huolimatta ole annettu tai väylämaksua ei voida periä täydennetyinkään ilmoituksen perusteella, maksatus on toimitettava arvion mukaan. Maksupäätöksessä on tällöin mainittava arvion perusteet.

Ennen arviomaksatusta maksuvelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

17 §

Maksunkorotus

Väylämaksua voidaan korottaa:

1) enintään 30 prosentilla, jos maksuvelvollinen on antanut väylämaksun määräämistä varten tarvittavat tiedot puutteellisina tai virheellisesti.

sinä taikka kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa; taikka

2) enintään 50 prosentilla, jos maksuvelvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan, jättänyt antamatta tietoja väylämaksun määräämistä varten taikka muutoin laiminlyönyt tiedonantovelvollisuutensa ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että maksuvelvolliselle olisi jäänyt maksua määräämättä.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on sillä saavutettavissa ollut hyöty ja muut asiaan vaikuttavat seikat huomioon ottaen pidettävä törkeänä, väylämaksua on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

18 §

Virhemaksu

Jos 17 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa väylämaksua ei määrätä maksettavaksi, tai jos väylämaksun määrä on vähäinen eikä maksunkorotusta ole määrätty, virhemaksuna voidaan kantaa vähintään 10 ja enintään 2 500 euroa.

Virhemaksun suuruutta määrittäessä otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

5 luku

Maksunoikaisu maksunsaajan hyväksi ja jälkimaksatus

19 §

Oikaisu maksunsaajan hyväksi

Jos väylämaksu on laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, ettei tulliviranomainen ole tutkinut asiaa joltakin

osin, jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa maksuvelvollisen sitä aiheuttamatta, tulliviranomaisen on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi maksuvelvollisen ilmoituksen perusteella pitänyt määrätä.

20 §

Jälkimaksatus

Jos väylämaksu on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä sen vuoksi, että maksuvelvollinen on kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa tai antanut maksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan, taikka jos väylämaksua on sanotusta syystä palautettu liikaa, tulliviranomaisen on määrättävä määräämättä jäänyt väylämaksu maksuvelvollisen suoritettavaksi.

Jälkimaksatus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jonka aikana väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

Jos tulliviranomaisen hyväksymä Suomessa asuva laivanisännän edustaja ei tiennyt eikä hänen olisi pitänytkaan tietää, että maksun määräämistä varten annettu ilmoitus, asiakirja tai muu tieto on puutteellinen, erehdyttävä tai väärä, jälkimaksatus tällaisen laivanisännän edustajan osalta on toimitettava kahdeksantoista kuukauden kuluessa saatavan syntymisestä.

21 §

Maksuvelvollisen kuuleminen

Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi ja ennen väylämaksun perintää jälkikäteen maksuvelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

6 luku

Oikeussuojakeinot

22 §

Ennakkoratkaisu

Tullihallitus voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun väylämaksua koskevien säännösten soveltamisesta, jos asia on hakijalle erityisen tärkeä. Ennakkoratkaisua ei kuitenkaan anneta siitä, mikä on aluksen jääluokka tai nettovetoisuus eikä väylämaksun määrästä.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määrääjäksi. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä kiireellisenä.

23 §

Maksun huojentaminen ja maksunlykkäys

Jos väylämaksun periminen täysimääräisenä olisi olosuhteet huomioon ottaen ilmeisen kohutuutonta, Tullihallitus voi hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa väylämaksua, maksunlisäystä, viivekorkoa tai lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tai poistaa sen kokonaan.

Jos väylämaksun periminen täysimääräisenä olisi olosuhteet huomioon ottaen ilmeisen kohutuutonta, Tullihallitus voi hakemuksesta myöntää väylämaksun suorittamiseen lykkäystä. Lykkäys myönnetään ehdolla, että lykätyn määrän suorittamisesta annetaan lykättyä määrää vastaava vakuus. Lykkäys voidaan kuitenkin myöntää vakuutta vaatimatta maksettavan määrän vähäisyyden tai lykkäysajan lyhyiden vuoksi. Väylämaksulle, jonka maksamiselle on myönnetty lykkäystä, peritään lykkäysajalta korkoa, joka on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982)

12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään 3 euroa. Erityisen painavista kohtuussyistä lykkäys voidaan kuitenkin myöntää ilman korkoa.

24 §

Oikaisu maksuvelvollisen hyväksi

Jos tulliviranomainen oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että väylämaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, sen on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa väylämaksun tai sen palautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai mainitun ajan kuluessa tehdyn kirjallisen vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

25 §

Muutoksenhaku

Väylämaksua tai sen palautusta koskevaan tai muuhun tämän lain nojalla annettuun tulliviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla. Valtion puolesta valitusoikeus tullipiirin päätöksestä on tullipiirissä olevalla tulliasiamiehellä ja Tullihallituksen päätöksestä Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. Muutosta on haettava kirjallisesti ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa viranomaiselle, jonka päätöksestä valitetaan.

Valitusaika on kolme vuotta väylämaksun määräämistä tai sen palauttamista seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muusta kuin väylämaksun määräämistä koskevasta päätöksestä valitettaessa valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Tulliasiamiehen valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Merenkululaitoksen 9 §:n nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

26 §

Muutoksenhaku korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samantapaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalla hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle. Valtion puolesta valitusoikeus on Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä.

Jos tässä laissa ei toisin säädetä, muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

27 §

Väylämaksun suorittaminen muutoksenhausta riippumatta

Väylämaksu on valituksesta huolimatta maksettava säädettyssä ajassa.

28 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos väylämaksua palautetaan maksunoikaisun tai valituksen johdosta, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena

korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan maksupäivästä.

Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

7 luku

Erinäiset säännökset

29 §

Muut väylämaksun kantamisessa sovellettavat säännökset

Väylämaksun maksamisen viivästysseurauksiin sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa (1556/1995) säädetään. Väylämaksun kannossa, perimisessä ja palauttamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä veronkanto-laissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään.

Väylämaksun perimiseen ulosottotoimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään sekä mitä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

30 §

Pienin perittävä määrä

Pienin perittävä väylämaksun määrä on 10 euroa.

31 §

Tietojenantovelvollisuus

Maksuvelvollisen on pyydettyäessä annettava tulliviranomaiselle väylämaksun kantamista, valvontaa ja tarkastamista varten tarpeellisia tietoja ja asiakirjoja.

32 §

Maksunkierto

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on väylämaksatusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

33 §

Sähköinen tiedoksianto

Tulliviranomaisen päätös voidaan antaa tiedoksi myös sähköisesti käyttämällä maksuvelvollisen ilmoittamaa sähköistä asiointia koskevaa yhteystietoa. Päätöksen katsotaan tuolloin tulleen maksuvelvollisen tietoon sähköisen viestin lähettämispäivänä, jollei muuta näytetä.

34 §

Rangaistussäännös

Rangaistus veropetoksesta, törkeästä veropetoksesta ja lievästä veropetoksesta säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

35 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan 16 päivänä elokuuta 2002 annettu väylämaksulaki (708/2002) ja väylämaksusta 22 päivänä elokuuta 2002 annettu valtioneuvoston asetus (719/2002).

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

36 §

Siirtymäsäännökset

Väylämaksuun, jonka peruste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Kumotun väylämaksulain 12 §:n 3 momentin nojalla annetut Merenkululaitoksen määräykset ja Merenkululaitoksen vahvistama luettelo jäävät edelleen voimaan, kunnes niistä määrätään toisin alusten jääluokista ja jäänmurtajavavustuksesta annetun lain nojalla.

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2005
